

STRATEGIA 1 PROGRAMU:
UŁATWIENIE ZAWIERANIA PRZYJAŹNI
ORAZ WZAJEMNEJ POMOCY

[Left Column]

Posiadanie małego dziecka może stanowić czynnik izolujący – lub może stworzyć możliwości kontaktu z innymi ludźmi. Z jednej strony, nowi rodzice nagle stają przed zmianami w swoim życiu, które ograniczają ich wolny czas, mogą uniemożliwiać uczestniczenie w ulubionych zajęciach i utrudniać spędzanie czasu z przyjaciółmi. Z drugiej strony, obowiązki rodzicielskie mogą także prowadzić do nawiązywania nowych przyjaźni i znajomości. Ponieważ obowiązki rodzicielskie mogą być przytłaczające, nowi rodzice często chętnie zawierają nowe przyjaźnie – szczególnie z rodzicami przechodzącymi przez podobne zmiany w życiu, a których dzieci mogą być towarzyszami zabaw dla ich dzieci. Programy dla małych dzieci mogą stanowić dla rodziców możliwość kontaktu z innymi rodzicami. Niniejsze badanie rozpoznało szereg sposobów, w jaki jakościowe programy pomagają wzmocnić i wspomagać rozwój silnych związków między uczestniczącymi rodzicami.

Programy dla małych dzieci i programy edukacyjne w niniejszym badaniu oferują rodzicom wzajemne poznanie się, rozwinięcie systemów wzajemnej pomocy oraz przyjęcie wiodącej roli. Zajęcia oferowane dla rodziców obejmują zespoły sportowe, składkowe przyjęcia, kursy szkoleniowe, wycieczki za miasto i kampingi, grupy doradcze, komitety przywódcze oraz możliwości pracy ochotniczej. Programy te wysyłają komunikaty z zaproszeniami i udzielaniem wspomaganie do wszystkich osób, które są ważne w życiu dziecka – łącznie z ojcami i członkami dalszej rodziny.

[Right Column]

Dla odizolowanych i wrażliwych rodzin programy te stanowią rodzaj organizatora oraz punktu zbliżeń – zachęcającego rodziny do podjęcia wysiłku zbliżenia z innymi ludźmi i utworzenia sieci społecznej pomocy. Wzorowe programy nawiązują aktywną współpracę z odizolowanymi rodzinami, przyciągając je do grup i działań społecznych dostępnych w ośrodku. Zapraszają one do różnych imprez społecznych i odgrywają rolę „pośrednika”, umożliwiając spotkanie z innymi rodzicami mającymi te same zainteresowania, posiadającymi dzieci o podobnych cechach lub mogącymi pełnić rolę mentorów. Oferują one – lub łączą się z programami, które oferują – usługi pomocnicze dla rodzin, konsultacje związane ze zdrowiem psychicznym, grupy pomocy lub wyspecjalizowane kursy dla rodziców w celu umożliwienia rodzinom wypracowania nowych zdolności socjalnych oraz zbadania i zajęcia się problemami, które przyczyniają się do ich izolacji.

Dla wyizolowanych rodziców, nawet zupełnie nieformalne środowisko programu dla dzieci może być oneśmielające. Dobrej jakości programy zapraszają zarówno wszystkich rodziców jak i dzieci, co stanowi ważne przesłanie o włączeniu wszystkich i ich równej wartości społecznej. Przesłanie to jest podkreślane przez zasady takie jak prośba do rodziców o zapraszanie wszystkich dzieci z klasy na przyjęcia rodzinne lub zajęcia społeczne. Personel tych programów może interweniować w przypadku konfliktów między rodzicami w celu zmniejszenia animozji i klik oraz zapewnienia, że drobne nieporozumienia nie będą rozjątrzone, a także w potrzebie wyjaśnienia zrozumienia różnic kulturowych.

[Page 34]

[Left Column]

STRATEGIA 2 PROGRAMU:
UMOCNIENIE ZASAD WYCHOWACZYCH

Programy wychowawcze i edukacyjne związane z opieką nad małymi dziećmi są dobrym miejscem uzyskania przez rodziców informacji i pomocy. Rodzice wiedzą, że personel widzi ich dzieci codziennie, a więc ma pewne podstawy do zagadnień, które chcieliby omówić. Ich codzienny kontakt z nauczycielami i innym personelem programu sprawia, że program jest wygodnym miejscem dla nich do zwracania się z pytaniami lub troskami. Ponadto, rodzice wiedzą, że nauczyciele pracują codziennie pomagając dzieciom w rozwoju i nauce – uważają oni nauczycieli za doświadczonych ekspertów.

Wzorowe programy w tym badaniu oferują rodzicom wiele możliwości uzyskania potrzebnej pomocy w odniesieniu do problemów wychowawczych – łącznie z kursami i grupami pomocy, możliwościami spotkań z nauczycielami, pracownikami do spraw pomocy rodzinnej lub innymi członkami personelu, wizytami domowymi oraz wypożyczalniami książek. Co najważniejsze, mają oni pewność, że informacje są w wygodnej, łatwej formie oraz dostępne w momencie potrzeby – innymi słowy, „pomoc na czasie”. Rodzice, których dziecko ząbkuje lub ma napad humorów, mogą porozmawiać z nauczycielem dziecka danego dnia zamiast czekania sześciu tygodni aż zagadnienie to będzie w harmonogramie kursu wychowawczego lub na konferencji nauczyciela z rodzicami. Pomoc na czasie umożliwia również personelowi programu wykorzystanie codziennych doświadczeń dziecka w klasie jako możliwości zwrócenia uwagi i omówienia z rodzicami zagadnień wychowawczych i rozwojowych dziecka. Każde oddanie i zabieranie dziecka jest „momentem nauki”, podczas którego można naświetlić i omówić zachowanie dziecka oraz przekazać informacje i wskazówki wychowawcze. Personel oraz nauczyciele regularnie przekazują rodzicom pisemne i słowne informacje na podstawie codziennych obserwacji dziecka

[Page 35]

[Left Column]

- przez okna zainstalowane w ścianach lub drzwiach, nagrania na kamerach wideo lub jednostronne okna, przez które rodzice mogą obserwować dzieci w klasie nie będąc widzianymi. Używanie takich technik daje personelowi możliwość udzielania porad rodzicom podczas obserwacji dziecka. W grupach zainteresowań niniejszego badania zarówno personel jak i rodzice opisali ważność takiej możliwości dla rodziców zrozumienia zachowań dziecka i bardziej efektywnej reakcji na nie. Rodzice szczególnie docenili fakt unaocznienia im przez personel, że „ich dzieci sprawują się dobrze”. Tak prowadzone obserwacje dają szczególnie istotne możliwości dla rodziców, którzy mają obawy lub są zaniepokojeni zachowaniem dzieci, zobaczenia ich oczami innej osoby docenienia ich mocnych stron i zdolności.

[Right Column]

Dobre programy uczą również rodziców prawidłowego utrzymywania dyscypliny. Generalnie, nie stanowią one wskazania jak rodzice powinni utrzymywać dyscyplinę dzieci we własnym domu, lecz są one bardzo stanowcze co do zasady, że bicie, uderzanie i krzyczenie nie jest stosowne w ośrodku. Uczą one rodziców i wskazują powody takich zasad oraz oferują informacje o alternatywnych metodach dyscyplinarnych. Dostarczają one również rodzicom pisemne materiały na temat dyscypliny oraz omawiają ten temat w warsztatach dla rodziców.

Programy te kładą również szczególną uwagę na edukację rodziców i pomoc dla rodzin z dziećmi wymagającymi szczególnej opieki. Personel rozumie stres jaki powoduje początkowo rozpoznanie specjalnych potrzeb dziecka - i kontaktuje się z rodzinami podczas tego okresu udzielając pomocy nie tylko w zakresie wiedzy jaka jest potrzebna – do efektywnego sprawowania obowiązków rodzicielskich lecz także radzenia sobie z poczuciem winy, gniewu, zaprzeczenia i innymi emocjami. Ponadto, skierowują oni rodziców dzieci wymagających szczególnej opieki do istotnych źródeł pomocy, takich jak kursy, grupy pomocy oraz informacje na temat szczególnych stanów zdrowia ich dzieci.

[Page 39]

[Left Column]

STRATEGIA 3 PROGRAMU:

REAKCJA NA KRYZYSY RODZINNE

Poza codziennym kontaktem nauczycieli z rodzicami, wzorowe programy w tym badaniu oferują dodatkową pomoc dla rodzin w przypadku choroby, utraty pracy, nadużywania leków lub narkotyków, problemów finansowych i innych problemów. Dostępny jest personel do rozmów z członkami rodziny potrzebującymi pomocy i w pewnych mniejszych programach, ich dyrektorzy utrzymują zasadę otwartych drzwi, umożliwiając każdemu przyjście do nich po pomoc. Większe, bardziej rozbudowane programy zatrudniają pracowników pomocy rodzinnej, zajmujących się rodzinami w potrzebie. W jednym z programów rodzice i personel wiedzą, że mogą zwrócić się z każdym problemem do „Dr Mike’a”, konsultanta zdrowia psychicznego. We wszystkich programach rodzice wiedzą, że jeśli mają jakiś problem, mogą zwrócić się do kogokolwiek z personelu po natychmiastową, życzliwą i poufną pomoc.

[Right Column]

Personel w tych wzorowych programach posiada rozległą wiedzę na temat zasobów pomocy socjalnej i jest dostępny dla udzielenia rodzinom pomocy w uzyskaniu potrzebnych im usług. Personel ten utrzymuje ścisłą współpracę z innymi ośrodkami świadczącymi usługi socjalne w danej społeczności, co umożliwia mu udzielenie skierowań do agencji, które zna i uważa za wiarygodne. Przy skierowywaniu rodziców do takich usług, utrzymywany jest kontakt z nimi w celu sprawdzenia czy uzyskali oni dostęp do sugerowanych usług. W przypadku niepowodzenia, kontynuowana jest pomoc w celu rozwiązania problemów. Poza udzielaniem skierowań personel ten tworzy wewnętrzne zasoby pomocne rodzinom w rozwiązywaniu sytuacji kryzysowych. Na przykład jeden z programów używa pieniądze uzyskane ze sprzedaży zdjęć klasowych do utrzymywania funduszu wypadkowego dla rodziców. Inny z programów posiada fundusz wspomagany przez fundację, do którego rodziny mogą składać podania o zapomogi w nagłych przypadkach. A jeszcze inne mobilizują rodziny do wzajemnego wspomagania się w przypadku kryzysu, takiego jak śmierć w rodzinie, pożar lub inne nieszczęście.

[Page 40]

[Left Column]

Personel współpracuje ściśle w celu rozpoznania sytuacji kryzysowych w rodzinie i zapewnienia, że nie pozostanie ona bez pomocy. Utrzymywane są regularne spotkania, na których przekazywane są informacje oraz dokonywane przeglądy list klasowych w celu upewnienia się, że nie ma wskazań iż jakiegokolwiek dziecko lub rodzina nie znajduje się w kłopotcie. Monitorowane są nieusprawiedliwione nieobecności, niedotrzymanie terminów opłat lub oznaki stresu u rodziców czy dziecka. W sytuacjach takich oferowana jest pomoc.

Żaden członek personelu nie działa w odosobnieniu pracując z rodziną będącą w sytuacji kryzysowej. W niektórych programach personel tworzy zespoły do spotkań z rodzicami w celu rozwiązania problemów lub przygotowania planów rozwiązania kryzysów. We wszystkich dobrej jakości programach personel wie jak efektywnie reagować – a także może zwrócić się do swoich przełożonych i kolegów po informacje, pomysły i pomoc. Personel posiada dostęp do najnowszych informacji dotyczących usług pomocy socjalnej oraz organizacji, do których można skierować rodziny. Członkowie personelu są znani z tego i doceniani, że „zawsze są” na potrzeby rodzin i dokładają wysiłków wykraczających poza ich obowiązki służbowe.

Udzielanie pomocy w sytuacjach kryzysowych wpływa na stan emocjonalny personelu – modelowe programy biorą pod uwagę fakt, że personel nie może stworzyć pomocnego emocjonalnego klimatu dla rodziców jeżeli nie jest wspomagany w rozwiązywaniu swoich własnych spraw. Programy te zachęcają personel do brania dni wolnych w razie potrzeby załatwienia własnych spraw i udzielają personelowi takiego samego dostępu jak rodzicom do źródeł pomocy w rozwiązywaniu problemów emocjonalnych – łącznie z konsultacjami specjalisty od zdrowia psychicznego, możliwościami zredukowania stresu (np. zestaw zabiegów w spa) oraz grupami pomocy.

[Page 43]

[Left Column]

STRATEGIA 4 PROGRAMU:

ŁĄCZENIE RODZIN Z USŁUGAMI
I MOŻLIWOŚCIAMI

Wzorowe programy dla małych dzieci rozpoznają fakt, że dobry stan dziecka jest związany z dobrym stanem rodziny. Ważnym elementem pracy wykonywanej w ramach tych programów jest współpraca z rodzinami w celu udzielenia im pomocy w osiągnięciu ich celów socjalnych, psychologicznych, ekonomicznych i zawodowych. Ponieważ programy opieki i edukacji dla małych dzieci są miejscami regularnie odwiedzanymi przez rodziców, personel tych programów ma możliwości udzielenia rodzinom pomocy w znalezieniu i uzyskaniu odpowiednich usług.

Wszystkie programy w niniejszym badaniu skierowywały rodziców do takich pomocnych dla rodzin usług jak szkolenia zawodowe, możliwości edukacyjne, opieka zdrowotna oraz inne istotne usługi. Wiele programów jest związanych z większym programem – domem usług socjalnych, programem możliwości ekonomicznych, ośrodkiem pomocy dla rodzin lub „wielousługowym ośrodkiem” świadczącym różnorodne usługi. Inne programy sprowadzają okresowo usługodawców świadczących usługi takie jak szczepienia, badania lub kursy edukacyjne. Rodzice odnoszą korzyść z takiego dostępu do usług, o których mogliby nie dowiedzieć się w inny sposób. Udostępnienie rodzicom usług takich jak poradnictwo w sprawach zdrowia psychicznego pomaga również w pokonaniu obaw, które mogłyby powstrzymać ich od uzyskania dostępu do takich usług.

[Right Column]

Niezależnie od tego jak wygląda struktura łączenia programów z tymi usługami, programy te podejmują zdecydowany wysiłek, aby rozpoznać zamierzenia i potrzeby rodzin i skierować je do usług i pomocy, które umożliwią im spełnienie tych zamierzeń i potrzeb. Wiele z nich stosuje proces formalnego rozpoznania i oceny rodzin przy zapisywaniu dzieci do ośrodka, poprzez który personel pomaga rodzinom w opracowaniu planu osiągnięcia ich zamierzeń. Następnie personel współpracuje z rodzicami przez cały rok wspomagając ich w wypełnieniu ich planów. Mniejsze programy przeprowadzają to w sposób mniej formalny, pozwalając na stopniowe opracowanie planów rodzinnych i skierowań do usług na podstawie codziennych rozmów personelu z rodzicami.

[Page 46]

[Left Column]

STRATEGIA 5 PROGRAMU:

UŁATWIANIE ROZWOJU SOCJALNEGO
I EMOCJONALNEGO DZIECI

Pobudzanie rozwoju socjalnego i emocjonalnego dzieci od dawna jest uważane za centralny punkt programów opieki i edukacji małych dzieci. Większość programów w tym badaniu stosowało „Drugi stopień”, „Mogę rozwiązać problem” lub inny program nauczania skoncentrowany na pomocy dzieciom w wyrażaniu swoich uczuć i współzycia z innymi. Co jest mniej oczywiste, to efekt w jaki praca nad rozwojem socjalnym i emocjonalnym dzieci prowadzona w klasie wpływa na stosunki między rodzicami i dziećmi.

W grupach zainteresowań a tym badaniu zadawano rodzicom pytanie „W jaki sposób uczestnictwo waszego dziecka w tym programie wpłynęło na wasze metody wychowawcze”? Jedną z najczęstszych odpowiedzi było stwierdzenie, że zdolność dziecka do wyrażenia swoich uczuć – umiejętność często nauczana w programach rozwoju socjalnego i emocjonalnego – zmieniła sposób podejścia do dziecka. Rodzice zaczęli postrzegać swoje dzieci jako niezależne osoby posiadające uczucia, potrzeby i prawa.

[Page 47]
[Left Column]

Wiele programów edukacyjnych dla małych dzieci uczy specyficznych umiejętności socjalnych i emocjonalnych w klasie – takich jak uczestniczenie we współpracy i przejmowanie obowiązków – co ułatwia pracę wychowawczą rodziców i zmniejsza stres w domach rodzin. Następuje to niezależnie od tego czy w programie nauczania rozwoju socjalnego i emocjonalnego uwzględniony jest element edukacji dla rodziców. Niektóre programy pomagają również rodzicom w wypracowaniu nowych umiejętności dyscyplinowania dzieci przez prowadzenie zajęć z rozwoju socjalnego i emocjonalnego dzieci w połączeniu z programem edukacji wychowawczej dla rodziców, takim jak „Magiczne 1, 2, 3”. Rodzice uczestniczący w tym badaniu docenili znaczenie i stosowali nowe techniki jakich się nauczyli. Techniki te pomogły rodzicom rozwinąć zakres reakcji w stosunku do trudnych zachowań dzieci.

Praca wykonywana przez personel programu socjalnego i emocjonalnego z dziećmi o szczególnie trudnych charakterach stanowi znaczną pomoc dla rodziców. Rodzice mogą omawiać z personelem trudne zachowania swoich dzieci, skorzystać ze strategii stosowanych w klasie i uplasować zachowania dzieci w szerszej skali rozwoju socjalnego i emocjonalnego. We wzorowych programach tego badania personel oferuje zindywidualizowaną pomoc – bezpośrednio lub poprzez odpowiednie skierowania – pomocną w bardziej skutecznym i uczuciowym podejściu do trudnych zachowań dzieci. Pomaga to rodzicom zobaczyć dobre strony dziecka i obdarzyć je kochającym uczuciem.

[Right Column]

Poza zastosowaniem formalnego programu nauczania w odniesieniu do rozwoju socjalnego i emocjonalnego, wiele programów stosuje zajęcia artystyczne w celu rozbudzenia u dzieci zdolności ekspresji socjalnych i emocjonalnych. Zajęcia te służą jako pomost przyciągający i angażujący rodziców do myślenia o rozwoju socjalnym i emocjonalnym ich dzieci. Jeden z programów w tym badaniu angażuje lokalny ośrodek zdrowia psychicznego do zorganizowania kursów terapii artystycznej dla rodziców i dzieci uczestniczących razem. Poprzez formy artystyczne dzieci mogą bezpośrednio zilustrować trudności jakie napotykają w swoim życiu, a ich kreacje często służą jako zaproszenie dla personelu do przedyskutowania odpowiednich zagadnień z rodzicami. Inny program prowadzi comiesięczne występy dzieci, które podsycają udział rodziców w programie i angażują ich w działanie razem z dziećmi.

Ponieważ rodziny często różnią się znacznie w swoich oczekiwaniach odnośnie rozwoju socjalnego i emocjonalnego dzieci, programy starają się, aby wszystkie działalności związane z rozwojem socjalnymi emocjonalnym były zgodne z kulturami rodzinnymi. Pojęcia takie jak potrzeba dziecka odseparowania się od rodzica lub ważność niezależnego myślenia są ważnymi elementami kulturalnymi. Programy stwarzają możliwości omówienia z rodzicami rozwoju socjalnego i emocjonalnego dzieci, aby wysiłki poczynione w domu i w ośrodku współdziałały ze sobą i wzajemnie się wzmacniały. Zachęca to również zarówno personel programu jak i rodziców do przebadania swoich przypuszczeń i oczekiwań oraz uzgodnienia ich, stwarzając ważne możliwości rozwojowe dla obu stron.

[Page 50]

CHRONIENIE DZIECI PRZEZ UMACNIANIE RODZIN

[Left Column]
STRATEGIA 6 PROGRAMU:
OBSERWACJA I REAGOWANIE NA
WCZESNE SYGNAŁY OSTRZEGAJĄCE
O ZANIEDBANIU LUB MALTRETOWANIU DZIECKA

Codzienna interakcja między personelem, dziećmi i rodzicami daje personelowi programu ważną możliwość wczesnego rozpoznania problemów i natychmiastowej reakcji. Zamiast koncentrowania się tylko na obowiązkowym zgłaszaniu, wszystkie wzorowe programy w tym badaniu przeszkalają i wspomagają personel w uważnej obserwacji dzieci oraz reagowaniu przy pierwszych oznakach jakichkolwiek trudności. Personel używa takich wskaźników jak częste nieobecności, brakujące opłaty, późne odbieranie dzieci lub oznaki stresu u rodziców jako możliwości do proaktywnego wyciągnięcia ręki do rodzin i skierowania ich z pomocą rodzinną lub innymi usługami. Większość personelu przeprowadza codzienne badania zdrowotne u dzieci, które nie tylko rozpoznają wszelkie oznaki maltretowania dziecka, lecz także pomagają w rozpoznaniu bardziej nikłych oznak zaniedbania. W przypadku rozpoznania problemów reakcja personelu jest natychmiastowa i pomocna – z wyrażeniem swego zatroskania dla rodziny i zaoferowaniem pomocy w rozwiązaniu jakichkolwiek problemów.

Kiedy personel zauważy oznaki możliwego zaniedbania, podejmuje on proaktywne działanie z rodzicami, wyjaśniając prawne definicje maltretowania i zaniedbania dziecka, pomagając

[Right Column]

w skierowaniu ich do źródeł pomocy, wyjaśniając wpływ jaki dany problem może mieć na rozwój dziecka oraz podkreślając potrzeby rozwiązania danego problemu. Personel regularnie sprawdza postęp spraw, utwierdzając rodziców, że dana sprawa jest ważna i wymaga rozwiązania – oraz jest zawsze dostępny w celu udzieleniu pomocy i wsparcia rodzicom przy rozwiązywaniu problemu. Personel przeprowadza także wizyty domowe jako sposób dotarcia do rodzin, w których może istnieć ryzyko zaniedbywania dzieci.

Kiedy personel ma poważne obawy, postępuje on zgodnie z protokołami zgłaszania maltretowania lub zaniedbania dzieci co daje podstawę do prowadzenia sprawy i udzielenia pomocy rodzinom zgłoszonym w raportach. Rodzice w kilku z programów w tym badaniu przekazali personelowi historie o tym jak programy pomogły im zmienić sytuacje, które były niebezpieczne dla ich dzieci. Fakt, że rodzice ci kontynuują uczestnictwo w programach wskazuje na skuteczność takiego podejścia. Podtrzymywanie silnych związków poprzez zgłaszanie maltretowania i zaniedbania dziecka nie zawsze jest łatwe. Jednakże nauczyciele i personel w tych programach pozostaje pomocny nawet wtedy, gdy spotka się z początkową wrogością. Ich chęć udzielania pomocy – nawet rodzicom, którzy są źli lub wrogo nastawieni – jest ważnym powodem dla którego rodzice postrzegają ich jako źródło pomocy, a nie agentów do utrzymywania porządku.

[Page 54]

CHRONIENIE DZIECI PRZEZ UMACNIANIE RODZIN

[Left Column]

STRATEGIA 7 PROGRAMU: DOCENIANIE I WSPOMAGANIE RODZICÓW

Pozytywne stosunki z rodzicami są podstawą dążenia programu do zapobiegania maltretowaniu i zaniedbaniu dzieci. Jakościowe programy edukacyjne dla małych dzieci traktują rodziców jako godnych szacunku partnerów w edukacji ich dzieci. Personel zachęca rodziców do współpracy poprzez:

- Indywidualny kontakt ze wszystkimi rodzicami
- Skierowywanie rodziców potrzebujących pomocy do możliwości jej uzyskania
- Angażowanie rodziców do podejmowania decyzji dotyczących ich dzieci i programu

- Uwzględnienie w programie miejsca i czasu dla rodziców

W grupach zainteresowań rodzice powtarzali często jak ważne było dla nich, że przy przystąpieniu do programu wszystkie napotkane osoby witały ich przyjaźnie sprawiając, że czuli się ważną częścią społeczności. Rodzice często określali personel jako „rodzinę”, a program jako „dom”. Wiele małych gestów dodanych razem pomaga w stworzeniu przyjaznej atmosfery, w której rodzice czują się zachęceni do zwracania się do personelu ze swoimi sprawami i problemami. Kiedy rodzice znają i ufają personelowi, jest większe prawdopodobieństwo, że wyjawią mu swoje problemy, takie jak poczucie frustracji lub stosowanie przemocy w domu, i poproszą o pomoc.

[Right Column]

Jakościowe programy umożliwiają rodzicom poczucie się „jak u siebie” – dając im odczuć, że jest to miejsce nie tylko dla dzieci lecz dla całej rodziny. Uzyskiwane jest to poprzez regularne zajęcia specjalnie dla rodziców, miejsca przeznaczone specyficznie dla rodziców, możliwości pracy ochotniczej lub po prostu stwarzanie środowiska, w którym rodzice czują się swobodnie i mile widziani, gdzie mają ochotę przebywać podczas odbierania dzieci i oddawania dzieci. Tworzą one dla rodziców wyraźne możliwości wnoszenia wkładu do programu, do nauki ich dzieci, dla innych rodziców i dla społeczności. Programy rozpoznały, że kiedy wysiłki rodziców zostaną zauważone, docenione, uznane i nagrodzone, uznają oni, że są ważnym elementem programu. Programy proaktywnie kontaktują się z rodzicami, którzy wydają się być w potrzebie uzyskania zachęty i wsparcia, oferując im możliwości pracy ochotniczej i uczestniczenia w zajęciach dzieci.

[Page 55]

[Left Column]

W celu wzmocnienia stosunków pomiędzy rodzicami i personelem – co jest istotne dla kontaktu programu z rodzicami – wzorowe programy wspomagają, szkolą i nadzorują personel w procesie efektywnego uczenia się i wdrażania tej strategii. Zwierzchnicy są zaangażowani w codzienną działalność i są zawsze dostępni dla personelu i rodziców. Dobre programy zachęcają nauczycieli do podejmowania inicjatywy w ich stosunkach z rodzinami i omawiania problemów natychmiast po ich rozpoznaniu, wiedząc, że mają poparcie zwierzchników i współpracowników programu. Programy te zatrudniają mężczyzn, aby jasno wskazać, że mężczyźni są ważną i docenianą częścią życia dzieci oraz ważnym elementem troskliwej opieki. Zatrudniają one również personel ze znajomością języków obcych, który może zrozumieć podłoże kulturowe i etniczne rodzin, stwarzając środowisko, w którym honorowane są tożsamości kulturowe i językowe rodzin.

[Right Column]

Zaangażowanie programów we wspomaganie i pomoc dla rodziców stanowi dla rodziców ważny model do stosowania w wychowywaniu ich dzieci, szczególnie dla rodziców, którzy sami mogli nie być odpowiednio traktowani będąc dziećmi. Doświadczenie uzyskiwania wsparcia jest ważnym czynnikiem przy udzielaniu pomocy rodzicom, którzy mogli być sami maltretowani jako dzieci, aby przerwać cykl przemocy i opracować nowe wzorce postępowania z własnymi dziećmi. Często rodzice tacy borykają się z wieloma sprawami związanymi z maltretowaniem i zaniedbaniem, łącznie z nadużywaniem alkoholu lub narkotyków, przemocą w domu lub depresją. Personel programu edukacji dla małych dzieci nie może służyć jako usługa psychoterapeutyczna dla poszczególnych osób lub rodzin, lecz może on skierować rodziny do odpowiednich potrzebnych im usług – a także oferować troskliwe i pomocne środowisko, umacniające wysiłki wychowawcze rodziców.